

สารสันจากสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
สำหรับวันผู้ป่วยสากล ครั้งที่ 15

พี่น้องชายหญิงที่รัก

ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2007 ซึ่งเป็นวันระลึกถึงแม่พระเมืองลูร์ดนั้น พระศาสนจักรจะจัดให้มีงานวันผู้ป่วยสากล ครั้งที่ 15 ขึ้น ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลี ในระหว่างงานจะมีการชุมนุมพบปะ การบรรยาย การประชุมด้านการอภิบาล และพิธีกรรมการฉลอง ร่วมกันระหว่างผู้แทนของพระศาสนจักรในเกาหลี บุคลากรด้านสุขภาพอนามัย บรรดาผู้ป่วยและครอบครัวของผู้ป่วย เป็นอีกครั้งหนึ่ง ที่พระศาสนจักรเพ่งมองไปยังผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน และกระตุ้นเรียกร้องความเอาใจใส่ที่พึงมีต่อผู้ป่วยด้วยโรคที่รักษาไม่หาย ในบรรดาผู้ป่วยเหล่านี้ มีจำนวนไม่น้อยที่อยู่ในระยะสุดท้ายของโรค และพวกเขา กำลังจะสิ้นใจ ผู้ป่วยระยะสุดท้ายเหล่านี้มีอยู่ทั่วโลก ในทุกๆ ทวีป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในดินแดนที่ความยากจนข้นแค้นและความขัดสนเป็นสาเหตุให้เกิดความน่าสังเวชและความเจ็บปวดมากมายเหลือประมาณ ด้วยความสำนึกถึงความทุกข์ทรมานเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอส่งจิตใจมาร่วมในงานวันผู้ป่วยสากลครั้งนี้ ขอเป็นหนึ่งเดียวกับทุกคนที่จะมาชุมนุมเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เป็นเหมือนรอยแผลเรื้อรังของโรคที่ไม่มีทางรักษาในโลกของเรา และร่วมกันสนับสนุนส่งเสริมความพยายามของกลุ่มคริสตชนในการเป็นพยานแห่งความอ่อนโยนและแห่งพระเมตตาของพระเจ้า

สิ่งที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้พร้อมกับความเจ็บป่วยคือวิกฤตการณ์และการต้องเผชิญหน้ากับสภาพความเป็นจริงของตนเอง ซึ่งบ่อยครั้งความก้าวหน้ทางวิทยาการทางการแพทย์ก็สามารถหิยบยยืนตัวช่วยที่จำเป็นให้กับผู้ป่วยในการเผชิญหน้ากับสิ่งทำทหายเหล่านี้ อย่างน้อยที่สุดก็ทางด้านกายภาพ อย่างไรก็ตาม ชีวิตมนุษย์ย่อมมีขอบเขตจำกัดในตัวของมัน ไม่เร็วก็ช้า ย่อมต้องจบสิ้นลงด้วยความตาย ความตายจึงเป็นประสบการณ์หนึ่งที่มนุษย์ทุกคนถูกเรียกให้เข้าเผชิญและพึงได้รับการเตรียมตัว ทั้งๆ ที่มีความก้าวหน้ามากมายทางวิชาการ แต่เราก้ยังไม่สามารถพบการรักษาโรคทุกโรคให้หาย ด้วยเหตุนี้ในโรงพยาบาล ในสถานที่รับรองผู้ป่วย และในทุกๆ บ้าน เราจึงสามารถพบกับความทุกข์ทรมานของพี่น้องชายหญิงเป็นจำนวนมากที่ไม่อาจรักษาให้หายและบ่อยครั้งอยู่ในระยะสุดท้ายของชีวิตได้เสมอ ยิ่งกว่านั้น ยังมีพี่น้องในโลกอีกนับล้านๆ คน ที่ยังคงต้องดำรงชีวิตอยู่ในสภาพที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงการบริการทางการแพทย์ที่จำเป็น และบ่อยครั้งไม่ได้รับแม้แต่การเยียวยาที่เป็นพื้นฐาน อันยังผลให้จำนวนผู้ป่วยที่ได้ชื่อว่า "รักษาไม่หาย" ทวีจำนวนขึ้นอย่างมากมาย

พระศาสนจักรปรารถนาที่จะประคับประคองบรรดาผู้ป่วยที่รักษาไม่หายและผู้ที่อยู่ในระยะสุดท้าย โดยเรียกร้องให้ใช้นโยบายทางด้านสังคมที่ให้ความเท่าเทียมในสังคม ที่จะสามารถมีส่วนช่วยในการจัดสาเหตุต่างๆ ของโรคจำนวนมาก และโดยการเรียกร้องขอให้ผู้ที่กำลังใกล้

จะสิ้นใจและผู้ที่มิได้รับโอกาสทางการแพทย์ ให้พวกเขาได้รับการบริบาลเอาใจใส่ที่ดีกว่า
จำเป็นอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนนโยบายที่สามารถสร้างภาวะเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยให้มนุษย์ทุกคน
สามารถแบกรับโรคร้ายที่รักษาไม่หายและเผชิญหน้ากับความตายได้อย่างมีศักดิ์ศรี และ
เพื่อให้เป็นดังนี้ได้ จำเป็นที่จะต้องเน้นอีกครั้ง ถึงความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มจำนวนศูนย์ดูแล
ผู้ป่วยระยะสุดท้าย ที่สามารถให้การบริบาลดูแลอย่างครบรูปแบบ คือที่สามารถให้ผู้ป่วยได้ทั้ง
ความช่วยเหลือทางกายและความเอาใจใส่ทางฝ่ายจิตเท่าที่จำเป็น

ทั้งหมดนี้เป็นสิทธิอันพึงมีของมนุษย์แต่ละคนที่เราทุกคนต้องพยายามปกป้องรักษาไว้

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้กำลังใจสนับสนุนความทุ่มเทของบรรดาบุคลากรที่ปฏิบัติงาน
ประจำอยู่ทุกวัน เพื่อให้บรรดาผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยในระยะสุดท้าย รวมทั้งบรรดาญาติที่
น้องของพวกเขาได้รับบริการที่สมควรและเปี่ยมด้วยความรัก

พระศาสนจักรได้แสดงออกถึงความกระตือรือร้นเป็นพิเศษต่อผู้เจ็บป่วย และอยู่เคียง
ข้างผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานและที่กำลังสิ้นใจตามแบบอย่างของชาวสะมาเรียผู้ใจดี ผ่านทางสมาชิก
แต่ละคนของพระศาสนจักร และทางหน่วยงานต่างๆ เสมอมา โดยพยายามปกป้องรักษาไว้ซึ่ง
ศักดิ์ศรีของพวกเขาในช่วงเวลาที่มีความหมายเป็นอย่างยิ่งนี้ของชีวิต บุคคลเหล่านี้จำนวนไม่
น้อย ทั้งบุคลากรด้านสุขภาพอนามัย บรรดาเจ้าหน้าที่ดำเนินงานอภิบาล อาสาสมัครและ
หน่วยงานต่างๆ ทั่วโลก พวกเขากำลังรับใช้ผู้ป่วยอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ในโรงพยาบาล ใน
ศูนย์ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ตามถนนหนทางในเมืองต่างๆ ตามพื้นที่ในโครงการบริการชุมชน
และในเขตวัดต่างๆ

เวลานี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวกับพี่น้องทั้งชายและหญิงที่รักทุกคน ที่กำลังทุกข์ทรมาน
ด้วยโรคที่รักษาไม่หายและที่อยู่ในระยะสุดท้ายของโรค ข้าพเจ้าขอเป็นกำลังใจให้พวกท่านรำพึง
ถึงพระทรมานของพระคริสตเจ้าบนกางเขน และขอให้พวกท่านยกถวายตนเองแด่พระบิดา
พร้อมกับพระองค์ ทั้งนี้ด้วยความไว้วางใจว่าชีวิตทั้งชีวิตของพวกท่านอยู่ในพระหัตถ์ของ
พระองค์ ขอให้พวกท่านพึงรับรู้ไว้ว่า ความทุกข์ทรมานของพวกท่าน เมื่อรวมเข้าในพระทรมาน
ของพระคริสต์แล้ว ย่อมกลายเป็นแหล่งผลิตผลอันอุดมสำหรับความจำเป็นของพระศาสนจักร
และของโลก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้า ให้ทรงโปรดคำจูนความเชื่อของพวกท่านให้
เข้มแข็งไว้ในความรักของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาแห่งการทดลองที่พวกท่าน
กำลังประสบอยู่นี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ขอให้พวกท่านได้รับกำลังใจและ
พลังกำลังใจฝ่ายจิตที่จำเป็นเพื่อหล่อเลี้ยงความเชื่อของพวกท่านไว้ และเพื่อนำพวกท่านให้เข้าไป
ใกล้ชิดกับพระบิดาแห่งชีวิต โดยผ่านทางพระสงฆ์และผู้ให้การอภิบาล พระศาสนจักรปรารถนา
ที่จะเอาใจใส่ดูแลและอยู่เคียงข้างพวกท่านให้ความช่วยเหลือในยามที่มีความต้องการ และด้วย
การแสดงให้เห็นถึงพระเมตตาที่เปี่ยมด้วยความรักของพระคริสต์ต่อผู้ทุกข์ทรมาน

ที่สุด ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องกลุ่มคริสตชนที่กระจายอยู่ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อุทิศตนเพื่อรับใช้ผู้ป่วย ขอให้พวกท่านมีความมุ่งมั่นต่อไปในการเป็นพยานที่มีประสิทธิภาพของความหวังอันเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า พระบิดาของเรา ทั้งนี้โดยอาศัยความช่วยเหลือของพระนางมารีอองศ์อุปถัมภ์ของคนไข้ ขอพระนางพรหมจารีมารดาของเรา ทรงประทานความบรรเทาแก่ผู้เจ็บป่วย และขอทรงเป็นกำลังแก่ผู้ที่อุทิศตนตามอย่างของชาวสะมาเรียผู้ใจดี เพื่อเยียวยาบาดแผลทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตของผู้ที่อยู่ในความทรมาน ข้าพเจ้าขอร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพวกท่านทางความคิดและทางคำภาวนา และขอมอบการอวยพรแห่งการเป็นอัครสาวกจากใจของข้าพเจ้า ดุจเป็นมัดจำแห่งพละกำลังและสันติสุขในพระเป็นเจ้า

ให้ไว้ ณ กรุงวาติกัน วันที่ 8 ธันวาคม 2006

เบเนดิกต์ ที่ 16

แปลโดย คณะภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล
(ซิสเตอร์คามิลเลียน)